

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika; den eneste humane løsning på flygtningekrisen

*Tale af Hussein Askary
på Schiller Instituttets konference
i Frankfurt, Tyskland, 30. juni, 2018*

Introduktion Claudio Celani: Jeg vil gerne introducere talerne på eftermiddagens panel, og jeg vil anbefale dette storslåede publikum at lytte omhyggeligt til dem, for dette er talerne fra den næste, økonomiske supermagt, Afrika, som nu udvikler sig i højt tempo, takket være hjælp fra Kina. Dette panel i dag (panel 2) har ligeledes til hensigt at provokere Europa til at gå med i denne indsats. I modsat fald vil Europa, i sin nuværende dekadente tilstand, blive degraderet til at indtage en tilbagetrukket plads som turistmål for rige afrikanere og iværksættere.

Den første taler er min kollega, **Hussein Askary**, der er Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien. Den anden taler er **Wang Ho**, der skulle have været her i morgen, men det kan han ikke, så han taler i dag; det passer fint ind i panelet. Hr. Wang Hao er repræsentant fra Folkerepublikken Kinas Ambassade til Forbundsrepublikken Tyskland, og han er førstesekretær for økonomi og handel.

Dernæst har vi Hans Excellence **Yusuf Maitama Tuggar**, den Føderale Republik Nigerias ambassadør til Tyskland; han vil tale om visionen for Nigeria, og også Afrika.

Så har vi min ven, **Mohammad Bila**, der er ekspert i projektmodeller ved Tchadsø-bækkenets Observatorium, Tchadsø-bækkenets Kommission. Han vil opdatere os om tingenes tilstand med hensyn til det storslåede vandoverførsels- og infrastrukturprojekt ved navn Transaqua: »Transaquas indflydelse på Afrikas fremtidige udvikling«.

Jeg glemte at kalde på hr. **Amzat Boukari-Yabara**, men jeg mener, han er til stede. Han er en afrikansk historiker og er generalsekretær for den Panafricanske Liga

Hussein Askary er Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien..

Umoja, og han vil tale om »Hvilken panafrikanisme på Silkevejen?«

Panelet vil afsluttes med yderligere bemærkninger fra min kollega, **Hussein Askary**, om »Operation Felix: Yemens genopbygning og opkobling til Bælte & Vej«.

Efter dette panel vil vi bede repræsentant for den yemenitiske sammenslutning Insan for Menneskerettigheder og Fred komme op på podiet.

Lad os begynde, og Hussein, vil du komme til mikrofonen.

Hussein Askary: Mange tak, Claudio. Jeg er glad og bærer over at åbne dette estimerede og meget interessante panel. Jeg er Hussein Askary; jeg er en irakisk, svensk statsborger. Jeg er Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien. Jeg har arbejdet med Schiller Institutet i de seneste 23 år. Jeg er også medforfatter af Specialrapporten, »Forlæng den Nye silkevej til Vestasien og Afrika«¹, som blev udgivet her sidste år på en konference i november, 2017, på dette selvsamme sted. Vi har kopier af denne rapport, som alle burde få en kopi af, en rapport, der er et vidunderligt udtryk for den optimisme, som er blevet udløst af, at Afrika har tilsluttet sig det Nye Paradigme, defineret af Bælte & Vej Initiativet fra 2013, præsenteret af Kina, og af BRIKS-landenes Fortalezadeklaration fra 2014.

De fleste afrikanske nationer arbejder nu intenst på reelle udviklingsplaner sammen med Kina og disse andre BRIKS-nationer og deres venner. Denne rapport er også en køreplan for den lysende fremtid, der venter de kom-

¹ Se: Introduktion til rapporten af Hussein Askary (dansk): <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23600>

*Schiller Institutet: Hussein Askary:
Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika;
den eneste humane løsning på flygtningekrisen*

mende generationer af afrikanere og befolkningerne i Sydvestasien, også kaldet »Mellemøsten«. Mellemøsten er en forkert betegnelse – det hedder Sydvestasien.

Dette er et foto af Afrika om natten. Til venstre ser vi det virkelige billede af Afrika om natten, taget af NASA-satellitter, og man ser et kontinent, dækket af mørke, fordi der simpelt hen ikke er nogen elektricitet. Billedet til højre forestiller et billede, tegnet efter mine instrukser af vores ven og medlem, Chance McGee, og som viser, hvordan vi forudser, Afrika vil se ud om natten i år 2050.

Frem til år 2030 vil Sydvestasien og Afrika tilsammen have bidraget med den største befolkningstilvækst af alle verdens områder og nå op på 1,9 mia. i 2030, med en fantastisk gennemsnitsalder på 23 år. Frem til år 2050 vil hovedparten af verdens befolkningstilvækst finde sted i Afrika. Ud af yderligere 2,4 mia. mennesker, som fremskrives at blive født mellem 2015 og 2050, vil 1,3 mia. komme til i Afrika. Alt imens folk, der er blevet hjernevasket af britisk propaganda, mener, at dette er en katastrofe og et problem, så mener vi derimod, at dette er en fantastisk udfordring og en stor mulighed.

Og jeg mener, Kina har det samme syn på Afrika. Hvis vi lytter til taler af præsident Xi Jinping på Kina-Afrika-topmøderne, så ser han Afrika som en stor mulighed. Det, der kræves, som Helga Zepp-LaRouche sagde her til morgen, er, at, for at Europa skal tilslutte sig det Nye Paradigme, handler det ikke kun om, at de skal deltage i byggeri af jernbaner i Afrika – det handler om, at vi må ændre vores syn på mennesker, og vore holdninger, f.eks., til Afrika! For, i europæernes og amerikanernes bevidsthed, er Afrika associeret til problemer, for det er det eneste, der bliver rapporteret. Så vi må skabe en ændring i de europæiske, politiske beslutningstageres bevidsthed og i den europæiske og amerikanske befolkningens bevidsthed, til, at Afrika ikke udgør et problem: Afrika er en stor udfordring, men en stor mulighed. Jeg mener, det er den lære, vi uddrager fra Kinas involvering i Afrika.

Nogle af de projekter, der beskrives i denne rapport – jeg vil ikke gå i detaljer med rapporten, for det gjorde jeg sidste år², og folk bør få en kopi af rapporten. Næste billede, den panafricanske jernbane. Nogle af de projekter, der beskrives i denne rapport, er allerede enten fuldført, under konstruktion eller i færd med at blive forhandlet seriøst. Som nogle af vore talere vil fastslå, så finder der enorme fremskridt sted. Mindst én nation i Afrika, Etiopien, har nu fået tilnavnet, en »tocifret vækstnation«. Mange andre vil snart blive medlem af klubben.

Men der er ingen grænser for, hvad der kan præsteres på dette vidunderlige kontinent, og derfor må niveauet for vore ambitioner og visioner, og vore planer, være på samme niveau som selve udfordringen. Dette er et kort over den trans-afrikanske højhastighedsjernbane, som vi forudser, men denne plan har eksisteret i den Afrikanske Union i mange, mange år, og repræsenterer hovedlinjerne

for veje i Afrika, men er aldrig blevet bygget. Men nu bliver det udviklet, stykke for stykke.

Næste billede: For vi har, ligesom Djibouti-Addis Abeba-jernbanen, der blev færdig i 2017 med Kinas hjælp; vi har nu Mombasa-Nairobi-jernbanen, der også blev færdig sidste år. Alle disse projekter slår alle tidligere rekorder, mht. konstruktion, tempo, effektivitet og omkostninger. Så dette er altså nogle af projekterne.

Jeg vil ikke gennemgå flere projekter; men endelig er det, som den Afrikanske Union har drømt om og planlagt, i færd med at blive gennemført på jorden. Så den berømte spade er allerede stukket i jorden. Dette er ikke noget, der er udskudt til fremtiden.

Vores panel, der har titlen, »Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika: Den eneste humane løsning på flygtningekrisen«, kunne ikke blive samlet på et mere altafgørende tidspunkt end nu; med det gamle paradigme, der desværre stadig laver ravage i mange nationer, såsom Syrien og Yemen, og med konsekvenserne af de seneste 40 års forføjede og overlagt ødelæggende politikker, som er blevet disse nationer påtvunget, der stadig føles gennem udbredt fattigdom, epidemier, fødevaremangel og mangel på basale serviceydelser, og ligeledes gennem den massive flygtningekrise.

Jeg var selv flygtning og led enormt sammen med min familie, da vi måtte flygte fra Irak – næste billede – i 1991, fra den kurdiske by i Irak, Sulaymaniyah, som følge af Golfkrigen, eller 'Desert Storm', som oberst Scholz talte om [panel 1], og som blev lanceret af George Bush, senior. Og vi, min familie og jeg, måtte gå i seks dage og nætter i et meget barsk bjergklima; det regnede og sneede endda i visse tilfælde. Vi havde intet med os, undtagen små poser med tørret frugt, indtil vi nåede den iranske grænse, og så endte vi i enorme teltlejre i Iran.

Da vi nåede frem til disse flygtningelejre, var det en forfærdelig situation for vores moral, og selv de psykologiske tilstande var forfærdelige, men det lykkedes os at børste støvet af vore klæder og rejse os – min familie og jeg, mine søstre især – og vi begyndte at arbejde for de internationale hjælpeorganisationer, Røde Kors og Læger uden Grænser. Men et år senere lykkedes det mig at komme til Norge. Jeg var endda hovedperson i en dokumentarfilm i [kan ikke høres, 12:39] Norge i 1994 om flygtningekrisen, som I ser her på næste billede. Det er en dokumentarserie med titlen, »Sightseeing i virkeligheden: En af de heldige«, som refererede til mig selv. Jeg var da 23 år gammel.

Som Helga sagde i dag³, I ved, når I ser på flygtninge, så er de ikke objekter på Tv-skærmen. Når I ser på flygtninge, så er de virkelige mennesker – mange af dem har forhåbninger, de har en mission i deres liv, og de er ikke blot et tal.

---

² Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=22917>

³ Se Helga Zepp-LaRouches tale: Modsatningernes sammenfald – Morgendagens verden, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=25674>

*Schiller Instituttet: Hussein Askary:
Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika;
den eneste humane løsning på flygtningekrisen*

To år efter, at jeg kom til Norge i 1992, mødte jeg Schiller Instituttet i Oslo. Så jeg har altså en førstehåndsoplevelse af, hvad det vil sige at lide som flygtning og efterlade alt bag sig og risikere sit liv for at nå frem til et sted, hvor man mener, man er i sikkerhed, eller hvor man kan leve i værdighed.

Jeg var imidlertid overbevist om, at løsningen på alle de mange flygtningekriser ikke lå i at lette symptomerne ved simpelt hen at yde flygtningene hjælp – hvilket under alle omstændigheder skal gøres, man bør hjælpe flygtningene – men ved at behandle årsagerne til alle disse kriser ved deres rod.

Dette kunne, og vil, udelukkende blive behandlet gennem skabelsen af en ny og retfærdig, økonomisk verdensorden og politisk orden.

Så det var meget naturligt for mig at gå med i Schiller Instituttet allerede i 1994 og hellige min tid og energi til at bidrage til skabelsen af dette nye paradigme, med Helga og Lyndon LaRouche og de vidunderlige mennesker, jeg har arbejdet sammen med i alle disse år.

Næste billede: Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på, og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Næste billede – Verdenslandbroen. Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på muddret under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak. [applaus]